

tjent med, at den højtærede Minister stiller sig udenfor, og at det bliver Folketinget, der tager den afgørende Bestemmelse i denne Sag. Det forekommer mig, at man med saa meget større Tryghed kan lægge denne Sag, som Ministeren nu har gjort det, i Folketingets Haand, for denne Sag gaar egentlig ud paa at hævde det kommunale Selvstyre. Er der noget Sted, hvor det kommunale Selvstyre skulde have sit naturlige Værn og sin naturlige Forsvarer, skulde det være her i Folketinget. Jeg vil da haabe, at det høje Ting vil se gunstigt paa den Ordning, som er foreslaaet, og som staar som et enstemmigt Ønske fra hele den københavnske Befolkning.

Det ærede Medlem for Rudkøbing (Guldbrandsen) mente, man ikke kunde overlade Borgerrepræsentationen at vælge disse to ny Medlemmer i Skoledirektionen. Jeg vil tillade mig at spørge, hvem det da skulde være? Naar han siger, at det, der her er foreslaaet, ikke er det rigtige, forekommer det mig, at det er hans Pligt at anvise den rigtige Vej.

Man kunde godt tænke sig denne Ret lagt i andre Hænder, men det skulde da være i hele Befolkningens, saaledes at man lod hele den københavnske Befolkning deltage i Valget af Skoledirektionens Medlemmer. Denne Vej er man gaaet andre Steder. Det er ikke nogen unaturlig Vej. Skulde Striden altsaa komme til at staa mellem, eller skulde Valget komme til at staa mellem, om det skal være Borgerrepræsentationen, der udpeger de to Medlemmer, eller om det skal være selve den københavnske Befolkning, der udpeger de to Medlemmer, kunde jeg ikke have noget imod det, det vilde maaske endog være en Forbedring ved Sagen.

Trier: Den Ordning af Skoledirektionen her i København, som vi nu have haft i 50 Aar, blev i sin Tid fastslaaet ved en Afgørelse her i Rigsdagen, der var i Strid med, hvad baade Københavns Kommunalbestyrelse og Københavns Skoledirektion den Gang ønskede. Man havde hidtil levet under en Skoledirektion, af hvis 7 Medlemmer de 4 repræsenterede kommunale Interesser, nemlig 1 Borgmester, 2 Borgerrepræsentanter og 1 Skoledirektør; som havde Stemmeret. Da man ønskede at simplificere Maskineriet noget, forhandlede man i Kommunalbestyrelsen om en ny Ordning, og Skoledirektionen indstillede da til Kommunalbestyrelsen, at den fremtidig skulde bestaa af 1 Borg-

mester, 1 Provst og Skoledirektøren med Stemmeret, og dette blev vedtaget af Borgerrepræsentationen, uagtet der indenfor dennes Midte fremkom Forslag om tilige at gøre Overpræsidenten til Medlem af Skoledirektionen. Dette sidste forkastede man, fordi man fandt, der ingen som helst Anledning var til at stille Overpræsidenten anderledes overfor Skolevæsenet, end han i det hele paa Statens Vegne stod overfor Ordningen af alle kommunale Anliggender.

Saa stillede der Forslag i Rigsdagen af Frølund om en Ændring i Københavns Skoledirektion i Overensstemmelse med det, der var indstillet af Skoledirektionen og vedtaget af Borgerrepræsentationen. Men i Stedet for at vælge dette, der i Stedet for de tidligere 4 vilde have tilført Skoledirektionen 2 borgerlige Elementer, vedtog man den nuværende Ordning, hvor dette Element er reduceret til 1, idet man ganske vist lod Skoledirektøren blive ved at være Medlem af Skoledirektionen, men berøvede ham hans Stemmeret. Udviklingen viste sig altsaa i kort Tid at være en stadig fortsat Tilbagegangen af det borgerlige Element: fra 4 til 2 og fra 2 til 1, og det have vi staaet paa i 50 Aar.

Det have vi i København ikke følt os tilfredse med, fordi vi have haft Fornemmelser af, at det stillede hele vort Skolevæsens Udvikling for fjernt fra den Befolkning, hvis Børn gik i Københavns Skoler, og det har dog sin overordentlige Betydning, at Skolen ikke blot styres af en Administration fra oven, men at dens Udvikling ogsaa fremmes ved Interesse fra neden, en Interesse, som der blev lagt et stærkt Baand paa, netop fordi det borgerlige Element havde saa ringe Indflydelse. Det har været en af Grundene til, at vi ønske dette Element udvidet, at man derved har villet drage hele Befolkningen stærkere med ind i Interessen for Skolevæsenet, end det i alt Fald i tidligere Tider har været Tilfældet.

I nogle Aar har denne Interesse været stærkt vaagnende i Befolkningen, og det har særlig givet sig til Kende ved en levende Interesse i Borgerrepræsentationen for Skolevæsenet. Naar der derfor har været Tale om, at Borgerrepræsentationen maaske ikke var det rette Sted, hvorfra Skoledirektionen skulde suppleres, kan det i alt Fald ikke begrundes med, at der skulde mangle Interesse for Skolens Op-gaver. Tværtimod er det omvendte Tilfældet, Borgerrepræsentationen har været Drivkraften i alt, hvad der er sket med Skolen i de senere Aaringer, men den har